

eiX amplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Sagrada Família

Setembre 2018 - Número 12

Editorial

Un cop més i cada cop més carregats de raons

S'acosta un altre 11-S, una altra Diada. Quantes n'hem fet des d'aquell mític Sant Boi?

En aquests darrers anys, i des que vam començar el procés reivindicatiu per a la independència, cap al juny-juliol ens comencem a preguntar quin serà enguany el lema, i comencem a engegar motors perquè cada cop som més conscients de la nostra capacitat de resistència, cada cop ens convencem una mica més que això va debò, i aquest convenciment ens permet mantenir el tremp que cal per no defallir.

I com que cada cop en som més, i no defallim ni pensem fer-ho, ens tornarem a trobar tots a la Diagonal per exigir un cop més i amb contundència la proclamació de la República, la llibertat dels nostres presos i el retorn dels nostres exiliats, uns empresonaments i exilis tan injustos com incomprendibles, com la justícia europea ha demostrat ben bé.

La idea de República és una idea potent, contundent, lògica, del segle XXI, que ha engrescat gent com els que fins fa poc estaven en una línia més aviat federalista i que ara es declaren #NousRepublicans. I és que, tenim alguna necessitat de seguir sostenint una monarquia que no ens afavoreix en res, que no hem votat i que no desitgem? Sobretot ara que s'ha aixecat la veda i han començat a sortir els draps bruts dels Borbó, som ben conscients que ja en tenim prou.

Una República ha de significar la formulació d'un país nou, que compti amb la participació de tothom i que sigui capaç d'elaborar una constitució d'acord amb el temps ac-

tual, al servei del poble i de la justícia, i que contempli les necessitats dels habitants de Catalunya, pensin com pensin i vinguin d'on vinguin. I això ho hem de reclamar amb força en aquesta propera Diada que, un cop més, ha de ser massiva perquè sols si som molts, tindrem veu dins i fora de l'Estat. La presència massiva als carrers sempre es converteix en un altaveu que té ressò internacional.

Hem arribat fins aquí i estem convençuts que això no té marxa enrere. Què ens

espera sinó? La sistemàtica erosió dels nostres drets lingüístics que posen en perill la supervivència de la llengua? L'incompliment constant, mani qui mani, d'acords i promeses per part de l'Estat espanyol? El menyspreu sistemàtic dels mitjans de comunicació obsedits a donar informacions falses i a fer-nos quedar com uns il·lusos? El boicot sistemàtic al sistema escolar entestat a demolar el model lingüístic actual i a deixar el català en una posició residual? La perpetuïtat d'un finançament que ens perjudica tal com és reconegut fins i tot pels més refractaris a la independència? La necessitat de pidolar constantment per poder tenir unes infraestructures del segle XXI?

Si és això el que volem, ja estem bé com estem. Si volem avançar, no hi ha cap dubte: SORTIM MASSIVAMENT AL CARRER EL PROPER 11 DE SETEMBRE I LLUITEM PER LA REPÚBLICA CATALANA.

És que potser hi ha cap altre camí?

Entrevista a l'Elisenda Paluzie, presidenta de l'Assamblea Nacional Catalana

Eixamplem: En quin punt és ara l'independentisme? La samarreta del proper 11-S centra l'atenció en el camí recorregut (exemplificat en l'ascens a una muntanya) i la bandera que assenyala la meta com a etapa següent. Pensa de debò que ja hi som a prop? O caldrà continuar afegint-hi més etapes?

E.P.: Amb "l'ascens a la muntanya" el que volem simbolitzar és que no hem aconseguit l'objectiu de fer el cim. "Fer el cim" és la independència. No hem aconseguit encara la independència al nostre país. Catalunya no és independent. Però,

ahora, hem de mirar de ser positius, no? La primera etapa no és dalt la muntanya, sinó que van ser les consultes populars (abans que es creés l'ANC) a partir del 13 setembre 2009 a Arenys de Munt. Llavors la gent del poble començà a organitzar-se i a fer pressió. D'ençà d'aleshores, amb la manifestació del 2012 de l'ANC, amb el 9-N i les majories independentistes a les eleccions del Parlament del 27-S, amb el referèndum de l'1-O, amb el 3-O, hem anat escalant.

És a dir, estem molt millor que no quan vam començar, i millor que en dè-

cadés anteriors. Des del 2010 hem avançat molt. Tenim majoria independentista al Parlament i hem aconseguit fer i celebrar un referèndum d'autode-

terminació. Això, ho hem de posar en valor. Però, alhora, també hem de palesar que l'objectiu encara no l'hem assolit, no hem fet efectiva la República Catalana, cosa que aquesta metàfora de la muntanya exemplifica. Hem trobat obstacles. Potser el camí és més difícil que no ens pensàvem. Hem vist fins a quin punt l'Estat espanyol està disposat a fer-ho tot per impedir la independència de Catalunya. Ara hem de ser més conscients de la dificultat. Hem de refer l'estratègia per encarar l'ascens al cim. És a dir, som molt més a prop del cim, però també tenim davant la part més difícil, la que té més pendent. És més complicada, si parlem en termes d'escalada.

Eix: La situació actual està marcada pels presos polítics. Què pot fer l'ANC per ajudar a alliberar-los? Quin paper hi farà la mobilització ciutadana de l'11-S? Espera que sigui el més massiu fins ara?

E.P.: El que fem des de l'Assemblea és molt important: mobilitzar-nos per la llibertat dels presos denunciant la vulneració de drets, fer-los arribar escalf i suport material i moral. Els ajuden les concentracions davant les presons, els Sopars Grocs per minimitzar els efectes col·laterals del seu empresonament (des del punt de vista econòmic també ajuda). Però hem de ser molt conscients que l'Estat espanyol i la seva Justícia no segueixen criteris jurídics homologables. La realitat és que ells van a utilitzar-los d'hostatges, dictaran sentències dures, perquè el que volen amb aquests empresonaments és acabar amb el moviment independentista i que no ho tornem a intentar. I hem de ser conscients de no caure en això. Hem de fer visible que no han aconseguit el seu objectiu d'anul·lar els nostres reptes polítics.

De fet, com que no confiem gens en la justícia espanyola, voldríem que fossin lliures abans que la causa arribi a Estrasburg d'aquí a sis o set anys. Si fossim independents i tinguéssim la República, la mateixa República obriria les portes de les cel·les de les presons. I la manifestació de l'11-S d'enguany té aquesta fita: evidenciar que no ens han vençut. No hem renunciat als nostres objectius polítics. El moviment independentista es manté fort i combatiu; ferm, pacífic i democràtic, i mobilitzat. Espero que hi haurà molta gent al carrer, aquest 11-S. Serà una manifestació molt important, perquè ha acabat una etapa i en comença una altra. Amb tota la repres-

sió política, ara comença una etapa més dura. Hem de sortir amb força. Aquest any és molt important. També hem de contrarestar els actes de boicot arreu.

Cada any ha estat important, però aquest és diferent. Després de l'1-O, amb els empresonaments i tot plegat, el món ens mira per saber què ens ha passat. En l'opinió pública internacional, les notícies desapareixen: surts molt l'1-O, potser surts molt quan detenim en Puigdemont a Alemanya, però després desapareixes i la gent se n'oblida, no sap què ha passat amb els catalans. Per això, l'11-S hem de fer una demostració de força i, alhora, mostrar aquest tarannà que tenim: cívic, democràtic i pacífic. Per això és important.

Eix: Tem que el fet que el PP ja no sigui al govern espanyol i que un partit que es defineix d'esquerres, el PSOE, ocupi aquest lloc, faci que el moviment independentista es relaxi i perdi força en l'àmbit social?

E.P.: És evident que hi ha un risc. Perquè en determinats temes, com ara la Memòria Històrica o la qüestió d'exhumar les restes de Franco, la seva postura es diferencia de la del PP. Però respecte a la cosa catalana són iguals, no volen canviar-hi res substancial. No ens reconeixen com a nació, ni reconeixen el dret d'autodeterminació. Al final es veurà que el PSOE tampoc no és solució al problema.

Eix: Els seus predecessors, Carme Forcadell i Jordi Sànchez són a la presó. Això condiciona els moviments de vostè?

E.P.: Bé, intento que no em condicioni. Ara tots en som més conscients que abans, dels riscos i la repressió. Però mires d'oblidar-te'n, intentes que no et condicioni.

Eix: Considera que aquesta repressió pot atemorir el sector independentista i frenar la mobilització? Què es pot fer des de l'Assemblea per evitar-ho?

E.P.: Amb totes aquestes mobilitzacions per la llibertat dels presos crec

que hem demostrat que la mobilització no s'ha frenat. Hem de ser capaços de fer visible que aquest és l'objectiu de la repressió i, si cedim, la continuaran perquè veuran que és eficaç. La repressió acabarà quan es vegi que no és eficaç. Si apliquen una determinada dosi de repressió i això els funciona, ja podem estar segurs que l'aniran aplicant. Hem de ser molt curosos d'evitar-ho.

Intenten fer-nos caure en la imatge de la fractura. Ho hem d'evitar i, alhora, no hem de cedir en l'essencial: tenim llibertat d'expressió i, si volem expressar la petició de llibertat dels presos amb els llaços a l'espai públic, tenim tot el dret de fer-ho, però evitant caure en cap mena de confrontació, perquè aquest és un intent molt pensat i molt buscat. Hem de saber trobar-hi un equilibri, sense que ens monopolitzi. Llavors estaríem tota l'estona fent les coses per reacció i nosaltres hem de fer-les en constructiu: el nostre projecte de República Catalana independent és en positiu, és constructiu. El llaç és el símbol de la llibertat dels presos. Mentre hi hagi presos l'hem de mantenir. Alhora, hem d'iniciar nous projectes i, sobretot, ser constructius, no sols reactius.

Eix: L'única funció de l'ANC és mantenir mobilitzat el moviment independentista i pressionar els partits polítics? O s'hauria d'abocar, sobretot, a augmentar la base social republicana?

E.P.: Jo crec que les dues coses no són contradictòries. Amb la mobilització, sumem. Visualitzant el conflicte polític també fem la gent més conscient de l'estat en què estava i hem donat més arguments per a la independència. Però hem de treballar en tots els fronts.

Eix: Què pot fer l'ANC per teixir complicitats en els sectors de la societat espanyola que conserven sentiments democràtics perquè arribin a acceptar la secessió catalana?

E.P.: De fet, hem de distingir les dues coses i ser pedagògics. Quan defensem la independència, el nostre objectiu és legítim i democràtic. No necessàriament l'han de compartir. Però nosaltres no hem de compartir que vulnerin els drets per impedir la independència.

Amb l'escalada que C's ha iniciat amb el tema dels llaços, nosaltres hem obert un pas en aquesta via. Encara que ells diguin que és per al moviment independentista, és un símbol per a la llibertat dels presos. Cal diferenciar molt quan

defensem una cosa que va més enllà de la independència i quan defensem el nostre projecte, que és la independència en si. Cal seguir insistint que el nostre és un projecte democràtic. En una societat moderna i democràtica, aquests conflictes es resolten arreu del món d'una manera pacífica i democràtica.

Eix: Tenim a prop un altre 11-S i un 1-O molt pròxim. Com podem marcar la diferència amb les mobilitzacions massives d'anys anteriors?

E.P.: El context farà diferents les mobilitzacions. D'alguna manera, ara el context ja les fa diferents. L'objectiu, la República, és més evident. De tot el que hem fet, n'hem de treure lliçons per al futur. I a partir de les lliçons apreses, de la dificultat del camí, hem de reprendre la marxa amb força. Per això, aquesta tardor és molt important.

Eix: Com valora els resultats de la consulta que ha promogut l'ANC per fer unes primàries als municipis catalans? Ha pogut copsar el parer dels partits polítics?

E.P.: Em va sorprendre aquest resultat tan elevat i ràpid, per ser de primàries. Com a presidenta, he de reconèixer que quan estàs més en contacte

amb les cúpules dels partits, notes més la reacció negativa. I, en canvi, la idea d'unitat, de resposta democràtica, de ser més participatius i poder ampliar les llistes... això, realment agrada, no? La gent té ganes que hi hagin canvis, una societat més apoderada i participativa, i que això es traslladi a les eleccions dels partits polítics. Per tant, m'ha sorprès, perquè no m'esperava un resultat tan contundent a favor: un 88%!

Els partits polítics n'haurien de prendre nota. Com a barcelonins, tenir l'alcaldia en mans independentistes i aprofitar les lliçons apreses l'1-O, és clar, reportaria un suport internacional molt important. Els alcaldes d'una ciutat com Barcelona tenen impacte arreu del món, no? Per aconseguir que facin un gir, han de notar al clatell l'alè de la gent de la base. Hem d'aconseguir que al registre d'electors s'hi apunti molta gent, que tot això faci efecte de bola de neu i, al final, acabin veient que alguna cosa han de fer. No poden anar a les eleccions municipals de Barcelona com sempre, en una situació tan especial com és l'actual.

Eix: Recentment, l'ANC ha arribat a un acord amb dues entitats: "Primà-

ries Barcelona" i "Primàries per la República". Quin és l'objectiu d'aquest acord?

E.P.: Com que la consulta i l'acord del Secretariat de l'ANC era impulsar les primàries, el primer que hem de fer nosaltres, si defensem la unitat dels partits polítics, és no anar pel nostre compte si hi han altres iniciatives que ja haviem començat abans que nosaltres amb aquesta idea.

L'objectiu de l'acord és unificar les diverses iniciatives per promoure una candidatura unitària a partir d'un procés de primàries. Així doncs, cal donar-hi més relleu i que no hi hagin iniciatives disperses. O sigui, mirar de ser una mica exemplars en això.

El primer que hauríem de fer és posar-nos d'acord amb els qui també ho volen i promouen i ja han començat a recollir signatures, com les primàries obertes d'en Jordi Graupere. A partir d'aquí, si això rep molt suport, la 2ª fase és crear un registre únic de primàries. Confiam que els partits polítics s'hi sumaran. Hem d'intentar que s'hi sumin. Esperem-ho!

Eix: Moltes gràcies per l'entrevista, Sra. Paluzie.

LA FORTUNA DE LA MONARQUIA

Una de les qüestions més tenebroses a l'Estat espanyol versa sobre la fortuna que ha acumulat la monarquia i com l'ha obtinguda des de l'any 1975, en què, a la mort del general Franco, Joan Carles de Borbó el va succeir com a cap d'estat per decisió del dictador. Quin és el patrimoni que la família reial espanyola ha sumat en aquests anys? Com l'ha obtingut? Són preguntes que no tenen una resposta exacta a causa de l'opacitat que envolta els seus negocis i les dades que han sortit a la llum pública es basen en estimacions. Això contrasta amb la resta de monarquies europees, de les quals són coneguts públicament els patrimonis i les activitats empresarials.

La darrera dada coneguda del patrimoni de la monarquia espanyola, la va publicar la revista Forbes el 2011 i valorava aquesta fortuna en uns 1.800 milions €. Sembla que, posteriorment a aquesta data, hi van haver fortes pressions per tal que la prestigiosa revista no tornés a incloure la monarquia espanyola a la seva famosa llista. En qualsevol cas, no sembla que provingui solament del pressupost de la casa reial, que per a l'any 2018 puja a 7.887.150 €, i inclou els sous de rei i reina actuals i els emèrits (uns 670.000 € anuals). Aquestes serien les úniques dades objectives i contrastades que es coneixen dels seus ingressos.

El passat 21 d'abril, el programa "FAQ'S - Preguntes Freqüents" de TV3 va abordar aquest tema, amb la participació del periodista d'investigació del diari digital Público, Carlos Enrique Bayo. Aquest periodista, que va encapçalar les investigacions sobre les clavegueres de l'Estat, va dibuixar una aproximació de com pot ser l'entramat de les altes esferes

socioeconòmiques al voltant de la monarquia espanyola i quines serien les fonts dels seus ingressos, segons el que es coneix a partir de les investigacions fetes per diversos mitjans de comunicació.

Bayo manifesta que l'herència del dictador portava implícit un pacte amb l'alt empresariat espanyol del moment, encapçalat per persones com Juan Miguel Villar Mir, qui va ser ministre d'Hisenda i vicepresident del primer govern post-franquista, presidit per Carlos Arias Navarro. És el que Bayo anomena la "nobleza empresarial", on s'uneixen posteriorment alguns nous empresaris. Us sona el "palco del Bernabeu"? En aquest blindatge participa també l'aristocràcia i una nova classe social formada per polítics d'alt nivell en vies de jubilació. Us sonen les "portes giratòries"?

I els empresaris? Què hi guanyen blindant la monarquia? Per una banda van ser els més beneficiats en els processos de privatització de companyies públiques als anys 80 i 90, en què la valoració dels actius de les empreses privatitzades i els procediments d'adjudicació van ser poc transparents. D'altra banda, la monarquia fa el paper d'intermediari per a obtenir grans contractes d'obres i serveis per a aquestes empreses amb països "amics".

Sobre l'origen de la fortuna, algunes dades:

– Durant molts anys ens van fer creure que el pare del rei emèrit, Joan de Borbó, va viure els darrers temps gairebé en la penúria, exiliat a Portugal. El cert és que la seva herència coneguda és un compte a Suïssa de 2,2 milions €, incompatible amb la suposada pobresa, que van anar a parar a la família reial.

– Els reis espanyols, tan l'emèrit com l'actual, han tingut i tenen molt bones relacions amb les monarquies del Golf Pèrsic, especialment amb la família reial saudita. Ja a finals dels 70 es deia que el rei d'Espanya rebia entre 1 i 2 \$ per barril de petroli procedent d'aquella zona. De mitjana, això serien uns 1,5 milions € per vaixell. Als anys 80, governant Felipe González, tot el petroli que arribava a Espanya procedent del Golf Pèrsic era visat per Manuel Prado y Colón de Carvajal, administrador privat del rei Joan Carles durant més de 20 anys. Aquest fet abonaria la tesi de les comissions.

– Fruit d'algunes investigacions, se sap que l'any 1977 Espanya va rebre una donació de Pèrsia de 8 milions €. Hi ha indicis que, majoritàriament, aquest diner va anar a parar directament al patrimoni de la monarquia i va acabar situat a diversos paradisos fiscals. Comissions avançades pel compromís de compres futures?

– Diverses investigacions afirmen que el monarca rep comissions per la intermediació en els contractes abans esmentats. Sembla que aquestes comissions van a parar a un compte bancari a Suïssa juntament amb altres partides de "dubtosa" procedència, on figuren persones que es relacionen amb casos de corrupció. Fem-nos una pregunta: El rei, com a funcionari de l'Estat, té un sou i la seva intermediació per aconseguir contractes per a empreses espanyoles estaria dintre de les seves tasques; seria lícit cobrar-ne comissions "extres"?

– Se sap també que la relació de Joan Carles amb la Sra. Corinna zu Sayn-Wittgenstein anava molt més enllà de la part frívola que havia sortit als mitjans de comunicació. Compartien titularitat en fons d'inversió que invertien en "fons sobirans" i participaven conjuntament en negocis amb la monarquia saudita. La pressió mediàtica a què van estar sotmesos a partir de l'afer de Botswana, va fer que s'aturés aquesta línia de negoci. El passat mes de juliol han sortit a la llum algunes converses telefòniques d'aquesta senyora amb l'excomissari Villarejo que comprometrien greument el monarca emèrit.

I la relació amb els casos de corrupció a l'Estat espanyol? Segons Bayo, el rei emèrit està vinculat amb perso-

natges embolicats amb diferents casos de corrupció que estan als jutjats, alguns amb sentència i altres en diverses fases d'instrucció (Urdangarin, Matas, Marbella, Lezo, Pujol, Gürtel ...) A mesura que anaven avançant les investigacions, li van aconsellar l'abdicació, que va ser efectiva al juny del 2014.

D'entrada, el nou rei va prometre transparència, però això no es compleix. Les preguntes relacionades amb els negocis de la família reial que es formulen al Congreso de los Diputados són bloquejades sistemàticament per PP, PSOE i C's. Ha canviat alguna cosa? Sembla que no.

Del cercle empresarial que recolza la corona, destaquen les empreses relacionades amb la indústria armamentista i els contractes de venda d'armes a l'Arabia Saudita. La utilització d'armament espanyol que utilitza aquest país per a bombardejar la població civil del Iemen i la seva relació amb el terrorisme internacional, va obrir un debat a l'entorn de l'ètica en la comercialització d'armament. Per parlar del tema, al programa FAQ's de referència es va obrir un interessant debat amb la intervenció de Yago Rodríguez, analista militar, i Luís Gonzalo Segura, exmilitar, amb visions oposades sobre aquest tema, i els periodistes convidats al programa.

El debat sobre la responsabilitat del país venedor d'armes sobre la posterior utilització d'aquestes per part del comprador va ser molt interessant, així com la línia prima que actualment separa el comerç legal d'armes i l'il·legal. Recomanem veure aquest programa de TV3 en l'enllaç següent a partir del minut 17'40":

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/preguntes-freqüents/preguntes-freqüents-monarquia-armes-i-terrorisme/video/5761555/>

Recomanem també l'article de Pep Martí al Nació Digital del passat dia 3 d'agost, titulat "Joan Carles de Borbó: 80 anys i 10 capítols foscos":

<https://www.naciodigital.cat/noticia/160439/joan/carles/borbo/80/anys/10/capitols/foscos#.W2aZlv1UBZo.gmail>

Festes de Tardor a la Sagrada Família

Com cada any, l'ANC Sagrada Família col·laborem en la celebració de les Festes de Tardor del nostre barri. Et convidem a les activitats que organitzem enguany:

Divendres 19 d'octubre: cinefòrum amb la projecció del documental en forma de pel·lícula «Cunetas» i testimonis reals. A la sala d'actes del Centre Cívic Sagrada Família (Provença, 480), a les set del vespre.

Dissabte 20 d'octubre: participació en la mostra d'entitats del barri durant tot el matí. Al carrer Marina (entre Mallorca i Provença, davant del Temple).

Diumenge 21 d'octubre: el racó dels oradors i paradeta informativa per promoure les campanyes de tardor de l'ANC. A l'avinguda Gaudí, entre Provença i Rosselló, d'11 a 2 del migdia.

T'hi esperem!

Festes de l'Esquerra de l'Eixample

La territorial de l'Esquerra de l'Eixample per la independència col·labora en les festes del barri organitzant:

LA FESTA INFANTIL

Dia: 30 de setembre de les 11 a les 14 hores
Lloc: Interior d'illa Rosa Deulofeu, (París, entre Calàbria i Viladomat)

CONFERÈNCIA DE JORDI BORRÀS (Periodista i fotògraf)

Dia: 3 d'octubre a les 19 hores
Lloc: Casa Golferichs, Gran Via de les Corts Catalanes, 491

LES TERRITORIALS DE L'EIXAMPLE
AGRAEIXEN PROFUNDAMENT LA
COL·LABORACIÓ DEL **COMERÇ AMIC**
EN LA DIFUSIÓ DEL BUTLLETÍ